

Briselē, 2018. gada 20. jūnijā
(OR. en)

10335/18

Starpiestāžu lietas:
2017/0251 (CNS)
2017/0249 (NLE)
2017/0248 (CNS)

FISC 266
ECOFIN 638

PIEZĪME

Sūtītājs: prezidentvalsts

Saņēmējs: Padome

K-jas dok. Nr.: 12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final
12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final
12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final

Temats:

- Priekšlikums – Padomes Direktīva, ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm
- Priekšlikums – Padomes Īstenošanas regula, ar ko attiecībā uz dažiem atbrīvojumiem darījumiem Kopienas iekšienē groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011
- Priekšlikums – Padomes Regula, ar ko attiecībā uz sertificētu nodokļa maksātāju groza Regulu (ES) Nr. 904/2010

= vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. Saskaņā ar Komisijas 2016. gada 7. aprīļa paziņojumu par rīcības plānu PVN jomā " Ceļā uz vienotu ES PVN zonu – laiks pieņemt lēmumu" (PVN rīcības plāns) ¹ Komisija 2017. gada 4. oktobrī nāca klajā ar šādiem trīs tiesību aktu priekšlikumiem:

¹ COM(2016) 148 *final*. Sk. arī:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) priekšlikums Padomes Direktīvai, ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm ²;
- ii) priekšlikums Padomes Īstenošanas regulai, ar ko attiecībā uz dažiem atbrīvojumiem darījumiem Kopienas iekšienē groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 ³, un
- iii) priekšlikums Padomes Regulai, ar ko attiecībā uz sertificētu nodokļa maksātāju groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 ⁴.

2. Minētajos trīs tiesību aktu priekšlikumos, ar kuriem ir nākts klajā, atbildot uz Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumiem par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem, iekļauti šādi īstermiņa uzlabojumi (t.i. "ātrie risinājumi") pašreizējā sistēmā:

- i) vienkāršoti un saskaņoti noteikumi par režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu;
- ii) klienta PVN identifikācijas numurs kļūst par materiāltiesisku nosacījumu, lai piemērotu atbrīvojumu preču piegādei Kopienas iekšienē;
- iii) ķēdes darījumu vienkāršošana, lai uzlabotu juridisko noteiktību; un
- iv) saskaņoti un vienkāršoti noteikumi par preču transportēšanas Kopienas iekšienē pierādīšanu PVN atbrīvojuma piemērošanas nolūkos.

Jo īpaši Komisija ierosināja, ka iepriekš i), iii) un iv) apakšpunktā minētā vienkāršošana būtu jāpiemēro vienīgi tad, ja ir iesaistīti sertificēti nodokļu maksātāji (jauns jēdziens, kas ir definēts Komisijas priekšlikumā).

² Dok. 12882/17.

³ Dok. 12881/17.

⁴ Dok. 12880/17 (kuru vēlāk grozīja ar tiesību akta priekšlikumu, kas izklāstīts dok. 14893/17, iestrādājot noteikumus par "sertificētu nodokļu maksātāju" jaunajā priekšlikumā, ar ko groza Regulu Nr. 904/2010).

3. Padome savu 2016. gada 8. novembra secinājumu 7. punktā atzīmēja, "ka jebkādas likumdošanas iniciatīvas šajās jomās būtu jārisina saistībā ar darbu pie galīgās PVN sistēmas un pienācīgi jāieestrādā pirmajā likumdošanas solī; un tam nevajadzētu Komisijai traucēt iekļauties paredzētajā grafikā attiecībā uz darbu šajā jomā."
4. Tādēļ šajos tiesību aktu priekšlikumos papildus "ātrajiem risinājumiem" saistībā ar esošajiem noteikumiem Komisija turpināja izvērst ideju pakāpeniski ieviest galīgo sistēmu. Vispirms tika ierosināti galīgās sistēmas "pamatprincipi" (sk. 402. pantu tiesību akta priekšlikumā par PVN direktīvas grozīšanu), saskaņā ar kuriem pārrobežu piegādēm uzliktu nodokļus galamērķa dalībvalstī un par to atbildīgs parasti būtu piegādātājs.
5. Pašlaik spēkā esošās PVN direktīvas 402. pantā ir paredzēts, ka pašreizējo pagaidu PVN sistēmu aizstās ar galīgo režīmu, balstoties uz principu par nodokļa uzlikšanu piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu izcelsmes dalībvalstī. Būtībā ar šā panta jauno formulējumu, kā to ierosinājusi Komisija, pagaidu PVN sistēma, kuru piemēro tirdzniecībai starp dalībvalstīm, tiktu aizstāta ar galīgo režīmu, balstoties uz principu par nodokļa uzlikšanu piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu galamērķa dalībvalstī.
6. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Eiropas Parlamenta atzinumi par minētajiem tiesību aktu priekšlikumiem vēl nav saņemti.

II. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS

7. Sarunās par "PVN ātrā risinājuma" dosjē dalībvalstis uzskatīja par piemērotu un nepieciešamu apspriest šo Komisijas priekšlikumu noteikumus par sertificētu nodokļu maksātāju kontekstā ar tiesību akta priekšlikumiem par galīgās PVN sistēmas tehniskajām detaļām, kurus Komisija iesniedza 2018. gada 25. maijā. Tādēļ, lai ļautu gūt ātru progresu un atrisinātu svarīgus PVN jomas jautājumus, šajā kontekstā bija piemēroti un nepieciešams virzīt darbu pie Komisijas PVN "ātro risinājumu" priekšlikumu pamata, vienlaikus atzīmējot, ka atlikušās priekšlikumu daļas saistībā ar sertificēto nodokļu maksātāju būs jāturpina apspriest kontekstā ar tiesību aktu priekšlikumiem par galīgās PVN sistēmas detaļām.

8. Turklāt pēc Pastāvīgo pārstāvju komitejas sanāksmes, kas notika 2018. gada 14. jūnijā ⁵ un 20. jūnijā ⁶, prezidentvalsts konstatēja, ka visas delegācijas, kā arī Komisija, kompromisa gaisotnē varēja vienoties par to, ka PVN direktīvas 402. pants tiek svītrots no kompromisa teksta un apspriests saistībā ar tiesību aktu priekšlikumiem par galīgās PVN sistēmas detaļām. Prezidentvalsts norādīja, ka tādējādi vairums dalībvalstu ar šo izmaiņu var atbalstīt četrus "ātros risinājumus".
9. Tomēr tika arī konstatēts, ka visas delegācijas, tostarp Komisija, var akceptēt prezidentvalsts kompromisa tekstu, izņemot noteikumus attiecībā uz izmaksu dalīšanas mehānismu (grozošās PVN direktīvas 137.a pants un 7.a apsvērumi), kas ir vienīgais vēl neatrisinātais būtiskais jautājums, kā izklāstīts šīs piezīmes III daļā, kas vairākām dalībvalstīm nav pieņemams un ko nevar atbalstīt Komisija.
10. Ņemot vērā minēto, kā arī balstoties uz divpusējiem kontaktiem ar delegācijām pēc Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2018. gada 14. jūnija un 20. jūnija sanāksmes, prezidentvalsts vēlreiz mēģina panākt vispārēju Padomes pieeju par šo dosjē. "PVN ātrā risinājuma" tiesību aktu paketes jaunākais kompromisa teksts ir izklāstīts šīs piezīmes pielikumā. Būtībā 137.a pants un 7.a apsvērumi ir atstāti iekavās, ņemot vērā diskusijas Pastāvīgo pārstāvju komitejā.

III. GALVENĀ JAUTĀJUMA SĪKS IZKLĀSTS

Izmaksu dalīšanas mehānisms – atbrīvojums no PVN neatkarīgām personu grupām, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī (PVN direktīvas 137.a pants; grozošās direktīvas 7.a apsvērumi)

11. Galvenais jautājums, kas joprojām nav atrisināts, ir, vai tekstā būtu jāiekļauj "5. ātrais risinājums" (izmaksu dalīšanas mehānisms).

⁵ Dok. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁶ Dok. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

12. Dažas delegācijas ir vairākkārt lūgušas papildināt prezidentvalsts kompromisa tekstu ar papildu grozījumu PVN direktīvā un iekļaut 137.a pantu kā daļu no vispārējā kompromisa par šo dosjē.
13. Šajā jaunajā PVN direktīvas 137.a pantā pēc būtības būtu iekļauts noteikums ar pienācīgiem aizsardzības pasākumiem pret kompetences izkropļojumiem, sniedzot dalībvalstīm iespēju noteikt, ka neatkarīgas personu grupas, kuras apvieno savus pakalpojumus un daļa izmaksas starp saviem biedriem, saņem atbrīvojumu no PVN.
14. Dažas delegācijas norādīja, ka šāds fakultatīvs noteikums būtu pieņemams vienīgi tad, ja tam tiktu pievienota pienācīga "teritoriālā klauzula" (137.a panta 2. punkts), ar ko šā fakultatīvā izmaksu dalīšanas mehānisma darbības joma tiktu ierobežota, aptverot vienīgi neatkarīgu personu grupas un to biedrus, kuri veic uzņēmējdarbību tās dalībvalsts teritorijā, kas izvēlas izmantot minēto iespēju.
15. Šīs delegācijas uzskata, ka šādu ierobežojumu pamato vajadzība nodrošināt, lai attiecīgie nodokļa maksātāji un nodokļu administrācijas pareizi un vienkārši piemērotu minētos noteikumus par izmaksu dalīšanu, kā arī garantēt fiskālās uzraudzības efektivitāti pret riskiem saistībā ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu. Tajā pašā laikā šis ierobežojums saglabātu to dalībvalstu tiesības uzlikt nodokli, kuras izvēlas nepiemērot šo iespēju.
16. Tomēr Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2018. gada 14. jūnija un 20. jūnija sanāksmē dažas delegācijas nevarēja pieņemt to, ka PVN direktīvā tiek iekļauts 137.a pants, vienlaikus norādot, ka šim noteikumam netika piemērots Komisijas veikts ietekmes novērtējums, jo 137.a pants un 7.a apsvēruma nebija ietverti sākotnējā tiesību akta priekšlikumā.
17. Turklāt Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2018. gada 20. jūnija sanāksmē Komisija norādīja, ka tā ieibilst pret 137.a panta iekļaušanu prezidentvalsts kompromisa tekstā.

IV. TURPMĀKĀ RĪCĪBA

18. Ņemot vērā minēto, prezidentvalsts cer, ka Padome kompromisa gaisotnē varētu atrisināt šīs piezīmes III daļā izklāstīto galveno jautājumu.
19. Padome tiek aicināta:
- atrisināt šīs piezīmes III daļā izklāstīto galveno jautājumu;
 - panākt vienošanos par vispārēju pieeju minētajiem tiesību aktu priekšlikumiem, pamatojoties uz šīs piezīmes pielikumā izklāstīto kompromisa tekstu, lai pieņemtu tiesību aktu projektus pēc tam, kad būs saņemts Eiropas Parlamenta atzinums un tekstu būs pārskatījuši juristi lingvisti.
-

PROJEKTS

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu [un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu] tirdzniecībā starp dalībvalstīm

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁷,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁸,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

⁷ OV C , , lpp.

⁸ OV C , , lpp.

- (1) 1967. gadā, kad Padome ar Padomes Direktīvu 67/227/EEK ⁹ un Direktīvu 67/228/EEK ¹⁰ pieņēma kopējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmu, tika pausta apņemšanās izveidot galīgu PVN sistēmu, kas Eiropas Kopienā darbotos tādā pašā veidā, kā tā darbotos vienā dalībvalstī. Tā kā politiskie un tehniskie nosacījumi vēl nebija piemēroti šādai sistēmai, 1992. gada beigās, kad tika atceltas fiskālās robežas starp dalībvalstīm, tika pieņemts PVN pārejas režīms. Pašlaik spēkā esošā Padomes Direktīva 2006/112/EK ¹¹ paredz, ka šie pārejas noteikumi ir jāaizstāj ar galīgo režīmu.
- (2) Saskaņā ar savu rīcības plānu PVN jomā ¹² Komisija iesniedza priekšlikumu, kurā noteikti tādas galīgas PVN sistēmas elementi, kuru piemērotu dalībvalstu vidū īstenotai pārrobežu tirdzniecībai starp uzņēmumiem (*B2B*) un kuras pamatā būtu nodokļa uzlikšana preču pārrobežu piegādēm galamērķa dalībvalstī.
- (3) [...]

⁹ Padomes Pirmā direktīva 67/227/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu (OV 71, 14.4.1967., 1301. lpp.).

¹⁰ Padomes Otrā direktīva 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība (OV 71, 14.4.1967., 1303. lpp.).

¹¹ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

¹² Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par rīcības plānu PVN jomā "Ceļā uz vienotu ES PVN zonu – laiks pieņemt lēmumu" (COM(2016)148 *final*, 7.4.2016.).

- (4) Padome 2016. gada 8. novembra secinājumos¹³ aicināja Komisiju veikt dažus uzlabojumus Savienības PVN noteikumos par pārrobežu darījumiem, proti, attiecībā uz PVN identifikācijas numura nozīmi saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa piegādēm Kopienas iekšienē, režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu, ķēdes darījumiem un pierādījumu par transportēšanu atbrīvojuma saņemšanai darījumiem Kopienas iekšienē.
- (5) Ņemot vērā šo lūgumu un faktu, ka būs nepieciešami vairāki gadi, lai īstenotu galīgo PVN sistēmu Savienības iekšējai tirdzniecībai, šie īpašie pasākumi, kas paredzēti, lai saskaņotu un vienkāršotu konkrētus uzņēmumiem paredzētus noteikumus, ir atbilstoši.
- (6) Preču piegāde saņēmējam uz noliktavu nozīmē situāciju, kad preču transportēšanas uz citu dalībvalsti brīdī piegādātājs jau ir informēts par tā preču pircēja identitāti, kuram preces tiks piegādātas vēlākā posmā un pēc preču ieviešanas galamērķa dalībvalstī. Pašlaik tas nozīmē paredzamo piegādi (preču nosūtīšanas dalībvalstī) un paredzamo preču iegādi Kopienas iekšienē (preču ieviešanas dalībvalstī), kam seko "iekšzemes" piegāde preču ieviešanas dalībvalstī, turklāt piegādātājam ir jābūt identificētam PVN nolūkā šajā dalībvalstī. Lai izvairītos no šādas situācijas, šie darījumi, ja tie notiek starp diviem nodokļa maksātājiem, noteiktos apstākļos būtu jāuzskata par tādiem, kas ietver vienu piegādi, kura atbrīvota no nodokļa preču nosūtīšanas dalībvalstī, un vienu iegādi Kopienas iekšienē preču ieviešanas dalībvalstī.
- (7) Ķēdes darījumi nozīmē secīgas preču piegādes, uz kurām attiecas viena Kopienas iekšējā transportēšana. Preču pārvietošana Kopienas iekšienē būtu jāattiecina tikai uz vienu no piegādēm, un tikai par šo piegādi būtu jāsaņem atbrīvojums no PVN, ko piemēro piegādēm Kopienas iekšienē. Citas piegādes ķēdes ietvaros būtu jāapliet ar nodokli, un to veikšanai varētu būt nepieciešama piegādātāja PVN identifikācija piegādes dalībvalstī. Lai izvairītos no atšķirīgas pieejas dažādās dalībvalstīs, kas var izraisīt nodokļa dubulto uzlikšanu vai nodokļa neuzlikšanu, un lai palielinātu juridisko noteiktību uzņēmējiem, būtu jāievieš vienots noteikums, ka, ja tiek ievēroti konkrēti nosacījumi, preču transportēšana būtu jāattiecina uz vienu piegādi darījumu ķēdē.

¹³ Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumi par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem (Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. gada 9. novembris).

[(7.a) Ņemot vērā ierosināto pāreju uz galīgo PVN režīmu un to, ka PVN maksātāju grupas noteikumu izmantošana var nepietiekami apmierināt dažu ekonomikas nozaru ekonomiskās vajadzības, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt, ka neatkarīgas personu grupas, kuras daļa izmaksas starp saviem attiecīgajiem biedriem, var saņemt atbrīvojumu no PVN. Tas nodrošinātu nodokļu neitralitāti attiecībā uz viņu attiecīgajām saimnieciskajām darbībām neatkarīgi no uzņēmējdarbības vai organizatoriskajām izvēlēm. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai – konkrētos apstākļos un neskarot esošos noteikumus par atbrīvojumiem no PVN neatkarīgām personu grupām – atļaut šādu izmaksu dalīšanas mehānismu. Tomēr būtu jāparedz drošības klauzula, lai izslēgtu šāda noteikuma piemērošanu, ņemot vērā tā fakultatīvo būtību, ja tas varētu radīt konkurences izkropļojumu. Turklāt būtu arī samērīgi un piemēroti šādu iespēju attiecināt vienīgi uz atbrīvojumu piegādēm, kas veiktas saskaņā ar izmaksu dalīšanas mehānismu un ko izpilda neatkarīgas personu grupas un to biedri, kuri veic uzņēmējdarbību tās dalībvalsts teritorijā, kas izvēlas izmantot minēto iespēju. Šādu ierobežojumu pamato vajadzība nodrošināt, lai attiecīgie nodokļa maksātāji un nodokļu administrācijas pareizi un vienkārši piemērotu minētos noteikumus, kā arī garantēt fiskālās uzraudzības efektivitāti pret riskiem saistībā ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu. Tāpat ir svarīgi norādīt, ka šis ierobežojums saglabātu to dalībvalstu tiesības uzlikt nodokli, kuras izvēlas nepiemērot šo iespēju. Tā kā pašreizējos apstākļos šos mērķus nevar sasniegt ar citiem līdzekļiem, kas būtu tikpat efektīvi, šādi PVN noteikumi par izmaksu dalīšanas mehānismu, tostarp iepriekš minētais ierobežojums, ir piemēroti, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, un nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs to sasniegšanai.]

- (8) Attiecībā uz PVN identifikācijas numuru saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa par preču piegādi Kopienas iekšējās tirdzniecības ietvaros, tiek ierosināts, ka preču pircēja PVN identifikācijas numura, kuru piešķirusi dalībvalsts, kas nav preču transportēšanas sākumpunkts, iekļaušanai PVN informācijas apmaiņas sistēmā (VIES) – papildus nosacījumam par preču transportēšanu ārpus piegādes dalībvalsts – būtu jāklūst par materiāltiesisku nosacījumu atbrīvojuma piemērošanai, nevis par formālu prasību. Turklāt VIES saraksta izveide ir būtiska, lai informētu preču ievešanas dalībvalsti par preču atrašanos tās teritorijā, un tādējādi tas ir svarīgs elements cīņā pret krāpšanu Savienībā. Minētā iemesla dēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gadījumā, ja piegādātājs nepilda savus *VIES* saraksta pienākumus, atbrīvojums nebūtu jāpiemēro, izņemot, ja piegādātājs rīkojas labticīgi, proti, ja viņš var kompetentajām nodokļu iestādēm pienācīgi pamatot jebkurus savus trūkumus saistībā ar kopsavilkuma paziņojumu, tostarp ja piegādātājs laikus sniedz pareizu 264. pantā prasīto informāciju.
- (9) Tā kā šīs direktīvas mērķus – proti, uzlabot PVN režīma darbību attiecībā uz pārrobežu *B2B* tirdzniecību, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (10) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ¹⁴ dalībvalstis ir apņēmušās paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (11) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvā iekļauj šādu 17.a pantu:

"17.a pants

1. Ja nodokļa maksātājs preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, pārvieto uz citu dalībvalsti, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, šo pārvietošanu neuzskata par preču piegādi par atlīdzību.

¹⁴ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

2. Šā panta nolūkos uzskata, ka preču piegāde saņēmējam uz noliktavu pastāv, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) nodokļa maksātājs vai trešā persona, kas rīkojas viņa vārdā, nosūta vai transportē preces uz citu dalībvalsti, lai minētās preces vēlākā posmā un pēc ieviešanas tiktu piegādātas citam nodokļa maksātājam, kas ir tiesīgs uzņemties īpašumtiesības uz šīm precēm saskaņā ar spēkā esošu vienošanos starp abiem nodokļa maksātājiem;
 - b) nodokļa maksātājam, kurš nosūta vai transportē preces, nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas dalībvalstī, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas, un tam nav pastāvīgas iestādes šajā dalībvalstī;
 - c) nodokļa maksātājs, kuram paredzēts piegādāt preces, ir identificēts PVN nolūkā tajā dalībvalstī, uz kuru preces tiek transportētas vai nosūtītas, un viņa identitāte un PVN identifikācijas numurs, ko viņam piešķīrusi minētā dalībvalsts, nosūtīšanas vai transportēšanas sākumā ir zināmi b) punktā minētajam nodokļa maksātājam;
 - d) nodokļa maksātājs, kurš nosūta vai transportē preces, reģistrē preču pārvietošanu 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā un kopsavilkuma paziņojumā norāda tā nodokļa maksātāja identitāti, kurš iegādājas preces, un viņa PVN identifikācijas numuru, ko tam piešķīrusi dalībvalsts, uz kuru preces nosūta vai transportē, kā paredzēts 262. panta 2. punktā.
3. Ja 2. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, brīdī, kad tiesības rīkoties ar precēm kā īpašniekam tiek nodotas minētā punkta c) apakšpunktā minētajam nodokļa maksātājam, piemēro šādus noteikumus ar noteikumu, ka nodošana notiek 4. punktā noteiktajā termiņā:

- a) uzskata, ka preču piegādi saskaņā ar 138. panta 1. punktu nodokļa maksātājs, kurš nosūtīja vai transportēja preces vai nu pats, vai arī ar trešās personas starpniecību, kura rīkojusies viņa vārdā, ir veicis dalībvalstī, no kuras preces tika nosūtītas vai transportētas;
 - b) uzskata, ka preču iegādi Kopienas iekšienē nodokļa maksātājs, kuram minētās preces tiek piegādātas, ir veicis dalībvalstī, uz kuru preces tika nosūtītas vai transportētas.
4. Ja 12 mēnešu laikā pēc preču ievešanas dalībvalstī, uz kuru tās tika nosūtītas vai transportētas, preces nav piegādātas nodokļa maksātājam, kam tās bija paredzētas, kā minēts 2. punkta c) apakšpunktā un 6. punktā, un nav noticis neviens no 7. punktā minētajiem apstākļiem, uzskata, ka pārvietošana 17. panta nozīmē notiek dienā pēc 12 mēnešu laikposma beigām.
5. Uzskata, ka nekāda pārvietošana 17. panta nozīmē nenotiek, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) tiesības rīkoties ar precēm nav tikušas nodotas, un minētās preces 4. punktā noteiktajā termiņā sūta atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tās transportētas vai nosūtītas, un
 - b) nodokļa maksātājs, kurš nosūtīja vai transportēja preces, reģistrē to atpakaļnosūtīšanu 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā.

6. Ja 4. punktā noteiktajā termiņā 2. punkta c) apakšpunktā minēto nodokļa maksātāju aizvieto ar citu nodokļa maksātāju, uzskata, ka aizvietošanas brīdī nekāda pārvietošana 17. panta nozīmē nenotiek, ar noteikumu, ka:
- a) ir izpildīti visi pārējie 2. punktā izklāstītie piemērojamie nosacījumi; un
 - b) 2. punkta b) apakšpunktā minētais nodokļa maksātājs aizvietošanu reģistrē 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā.
7. Ja 4. punktā noteiktajā termiņā vairs netiek izpildīts kāds no 2. un 6. punktā noteiktajiem nosacījumiem, uzskata, ka preču pārvietošana 17. panta nozīmē notiek laikā, kad vairs netiek izpildīts šis nosacījums.

Ja preces tiek piegādātas personai, kas nav 2. punkta c) apakšpunktā vai 6. punktā minētais nodokļa maksātājs, uzskata, ka nosacījumi, kas noteikti 2. un 6. punktā, vairs netiek izpildīti tieši pirms šīs piegādes.

Ja preces tiek transportētas vai nosūtītas uz valsti, kas nav dalībvalsts, no kuras tās sākotnēji tikušas pārvietotas, uzskata, ka nosacījumi, kas noteikti 2. un 6. punktā, vairs netiek izpildīti tieši pirms sākas preču transportēšana vai nosūtīšana uz citu valsti.

Ja preces tiek iznīcinātas, nozaudētas vai nozagtas, uzskata, ka nosacījumi, kas noteikti 2. un 6. punktā vairs netiek izpildīti dienā, kad preces faktiski pazudušas vai iznīcinātas, vai, ja nav iespējams noteikt šādu dienu, – dienā, kad konstatēts, ka preces iznīcinātas vai nozaudētas.";

2) iekļauj šādu 36.a pantu:

"36.a pants

1. Ja vienas un tās pašas preces tiek piegādātas secīgi un minētās preces nosūta vai transportē no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti tieši no pirmā ķēdē esošā piegādātāja līdz pēdējam klientam, nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina tikai uz uzņēmēja-starpnieka īstenotu piegādi.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina tikai uz uzņēmēja-starpnieka īstenotu preču piegādi, ja uzņēmējs-starpnieks savam piegādātājam ir paziņojis PVN identifikācijas numuru, kas tam piešķirts dalībvalstī, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas.
3. Šajā pantā "uzņēmējs-starpnieks" ir piegādātājs ķēdes ietvaros, kas nav pirmais piegādātājs un kas nosūta vai transportē preces pats vai arī ar trešās personas starpniecību, kura rīkojas viņa vārdā.
4. Šā panta noteikumus nepiemēro situācijām, uz kurām attiecas 14.a pants.";

[3) iekļauj šādu 137.a pantu:]

] "137.a pants

1. Katra dalībvalsts var atbrīvot no nodokļa tādus pakalpojumus, ko sniedz neatkarīgas personu grupas, kuru darbība ir atbrīvota no PVN vai attiecībā uz kuru darbību tās nav nodokļa maksātājas, lai sniegtu šo grupu biedriem pakalpojumus, kas tieši nepieciešami minētās darbības veikšanai, ja šīs grupas tikai pieprasa no saviem biedriem precīzi atmaksāt savu daļu kopīgajos izdevumos, ar noteikumu, ka šāds atbrīvojums nevar radīt konkurences izkropļojumu.

2. 1. punktu piemēro tikai pakalpojumiem, ko sniedz neatkarīgas personu grupas, kas veic uzņēmējdarbību tās dalībvalsts teritorijā, kura piešķir atbrīvojumu grupas biedriem, kas veic uzņēmējdarbību tās pašas dalībvalsts teritorijā.";

4) direktīvas 138. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

- "1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa tādu preču piegādi, kuras pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē uz galamērķi ārpus to attiecīgās teritorijas, bet Kopienā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) preces tiek piegādātas citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas kā tāda rīkojas, dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts;
 - b) nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, kam preces piegādā, ir identificēta PVN nolūkos dalībvalstī, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, un šo PVN identifikācijas numuru ir norādījis(-usi) piegādātājam;
- 1.a Šā panta 1. punktā noteikto atbrīvojumu nepiemēro, ja piegādātājs nav izpildījis 262. un 263. pantā paredzēto kopsavilkuma paziņojuma iesniegšanas pienākumu vai viņa iesniegtajā kopsavilkuma paziņojumā nav izklāstīta pareiza informācija par šo piegādi, kā prasīts saskaņā ar 264. pantu, izņemot ja piegādātājs var sniegt pienācīgu un kompetento iestāžu prasībām atbilstīgu attaisnojumu šīm nepilnībām.";

5) direktīvas 243. pantā pievieno šādu 3. punktu:

"3. Ikviens nodokļa maksātājs, kurš pārvieto preces, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, kā noteikts 17.a pantā, uztur reģistru, kas ļauj nodokļu iestādēm pārlicināties, vai minētais pants tiek piemērots pareizi.

Ikviens nodokļa maksātājs, kuram tiek piegādātas preces, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, kā minēts 17.a pantā, uztur šo preču reģistru.";

6) direktīvas 262. pantu aizstāj ar šādu:

"262. pants

1. Ikviens PVN nolūkā identificēts nodokļa maksātājs iesniedz kopsavilkuma paziņojumu par :

- a) PVN nolūkā identificētiem pircējiem, kuriem tas piegādājis preces saskaņā ar 138. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;
- b) PVN nolūkā identificētām personām, kurām tas piegādājis preces, kas šim nodokļa maksātājam piegādātas, veicot iegādi Kopienas iekšienē, kā minēts 42. pantā;
- c) PVN nolūkā identificētiem nodokļa maksātājiem un juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuriem tas ir sniedzis pakalpojumus, izņemot tos pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no PVN dalībvalstī, kur darījumam uzliek nodokli, un par ko pakalpojumu saņēmējam jāmaksā nodoklis saskaņā ar 196. pantu.

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai ikviens nodokļa maksātājs iesniedz informāciju par to nodokļa maksātāju PVN identifikācijas numuru, kuriem ir paredzētas preces, kas tiek nosūtītas vai transportētas, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu saskaņā ar 17.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem, un par jebkurām izmaiņām iesniegtajā informācijā.";

7) [...]

8) [...]

9) 403. un 404. pantu svīturo.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2019. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2020. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

PROJEKTS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA,

ar ko attiecībā uz dažiem atbrīvojumiem darījumiem Kopienas iekšienē groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ¹⁵ un jo īpaši tās 397. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Savā rīcības plānā PVN jomā ¹⁶ Komisija paziņoja savu nodomu nākt klajā ar priekšlikumu galīgajai pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmai pārrobežu tirdzniecībai uzņēmumu starpā dalībvalstīs. Padome savos 2016. gada 8. novembra secinājumos ¹⁷ aicināja Komisiju tikmēr ierosināt dažus uzlabojumus Savienības PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem, cita starpā, lai noteiktu atbrīvojumus attiecībā uz darījumiem Kopienas iekšienē.
- (2) Direktīvā 2006/112/EK ir paredzēti vairāki nosacījumi, kas jāizpilda, lai no PVN atbrīvotu preču piegādes saistībā ar dažiem Kopienas iekšējiem darījumiem. Viens no šādiem nosacījumiem paredz, ka precēm ir jābūt transportētām vai nosūtītām no vienas dalībvalsts uz citu.

¹⁵ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

¹⁶ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par rīcības plānu PVN jomā "Ceļā uz vienotu ES PVN zonu – laiks pieņemt lēmumu" (COM(2016)148 *final*, 7.4.2016.).

¹⁷ Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumi par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem (Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. gada 9. novembris).

- (3) Tomēr dalībvalstu atšķirīgā pieeja šādu atbrīvojumu piemērošanā pārrobežu darījumiem ir radījusi sarežģījumus un juridisko nenoteiktību uzņēmumiem. Tas ir pretrunā mērķim veicināt Savienības iekšējo tirdzniecību un likvidēt fiskālās robežas. Tādēļ ir svarīgi konkretizēt un saskaņot nosacījumus, ar kādiem var piemērot atbrīvojumus.
- (4) Ņemot vērā, ka pārrobežu krāpšana PVN jomā galvenokārt ir saistīta ar atbrīvojumu Kopienas iekšējām piegādēm, ir nepieciešams konkretizēt dažus apstākļus, kādos preces būtu jāuzskata par transportētām vai nosūtītām no piegādes dalībvalsts teritorijas.
- (5) Lai nodrošinātu praktisku risinājumu uzņēmumiem un arī pārlicību nodokļu administrācijām, Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011 ¹⁸ tiek ieviestas divas atspēkojamas prezumpcijas.
- (6) Režīma preču piegādei saņēmējam uz noliktavu vienkāršošana būtu jāpapildina ar pienācīgiem reģistrēšanas pienākumiem, lai nodrošinātu tā pareizu piemērošanu.
- (7) Tādēļ Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

¹⁸ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

1. pants

Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 282/2011 VIII nodaļā iekļauj šādu 2.a IEDAĻU:

"2.a IEDAĻA

Atbrīvojumi darījumiem Kopienas iekšienē

(Direktīvas 2006/112/EK 138. līdz 142. pants)

45.a pants

1. Direktīvas 2006/112/EK 138. pantā paredzēto atbrīvojumu piemērošanas nolūkā jebkurā no turpmāk minētajiem gadījumiem prezumē, ka preces ir nosūtītas vai transportētas no dalībvalsts uz galamērķi ārpus tās teritorijas, bet Kopienā:
 - a) pārdevējs norāda, ka viņš vai trešā persona viņa vārdā ir transportējusi vai nosūtījusi preces, kā arī viņam ir vismaz divi atsevišķi 3. punkta a) apakšpunktā minēti pierādījumi, kas nav savstarpēji pretrunīgi un ko izdevušas divas viena no otras, no pārdevēja un no pircēja neatkarīgas puses, vai jebkāds viens atsevišķs 3. punkta a) apakšpunktā minēts pierādījums apvienojumā ar jebkādu vienu atsevišķu 3. punkta b) apakšpunktā minētu pierādījumu, kas nav savstarpēji pretrunīgi un kas apstiprina transportēšanu vai nosūtīšanu, ko izdevušas divas viena no otras, no pārdevēja un no pircēja neatkarīgas puses;

- b) pārdevējam ir šādi dokumenti:
- i) pircēja rakstisks paziņojums par to, ka viņš vai trešā persona viņa vārdā ir transportējusi vai nosūtījusi preces, un šajā dokumentā ir norādīta preču galamērķa dalībvalsts. Šajā dokumentā tiek norādīts izdošanas datums, pircēja nosaukums/vārds, uzvārds un adrese, preču daudzums un veids, preču ieviešanas datums un vieta un transportlīdzekļa piegādes gadījumā – tā identifikācijas numurs un personas, kas preces pieņem pircēja vārdā, identifikācija;
 - ii) vismaz divi atsevišķi 3. punkta a) apakšpunktā minēti pierādījumi, kas nav savstarpēji pretrunīgi un ko izdevušas divas viena no otras, no pārdevēja un no pircēja neatkarīgas puses, vai jebkāds viens atsevišķs 3. punkta a) apakšpunktā minēts pierādījums apvienojumā ar jebkādu vienu atsevišķu 3. punkta b) apakšpunktā minētu pierādījumu, kas nav savstarpēji pretrunīgi un kas apstiprina transportēšanu vai nosūtīšanu, ko izdevušas divas viena no otras, no pārdevēja un no pircēja neatkarīgas puses.

Pircējam, kurš iegādājas preces, b) punkta i) apakšpunktā minētais rakstiskais paziņojums ir jāiesniedz pārdevējam ne vēlāk kā tā mēneša desmitajā dienā, kas ir pēc mēneša, kurā preces tika piegādātas.

2. Nodokļu iestāde var atspēkot 1. punktā minēto prezumpciju.
3. Piemērojot 1. punktu, kā transportēšanas vai nosūtīšanas pierādījumu pieņem šādus dokumentus:

- a) dokumenti saistībā ar preču transportēšanu vai nosūtīšanu, piemēram, parakstīts CMR dokuments vai pavadzīme, kravaszīme, rēķins par gaisa kravu pārvadājumiem, preču pārvadātāja izsniegts rēķins;
- b) citi dokumenti;
 - i) apdrošināšanas polise attiecībā uz preču transportēšanu vai nosūtīšanu vai bankas dokumenti, kas pierāda maksājumu par preču transportēšanu vai nosūtīšanu;
 - ii) valsts sektora iestāžu (amatpersonu), piemēram, notāru, izsniegti oficiāli dokumenti, kas apstiprina preču ievešanu galamērķa dalībvalstī;
 - iii) noliktavas turētāja izsniegta faktūra galamērķa dalībvalstī, kas apstiprina preču glabāšanu minētajā dalībvalstī;

X NODAĻA

NODOKĻA MAKSĀTĀJU UN DAŽU TO PERSONU PIENĀKUMI, KAS NAV NODOKĻA MAKSĀTĀJAS

(DIREKTĪVAS 2006/112/EK XI SADAĻA)

1. a IEDAĻA

Vispārīgi pienākumi

(242. līdz 243. pants)

54. a pants

1. Direktīvas 2006/112/EK 243. panta 3. punktā minētajā reģistrā, ko tur katrs nodokļa maksātājs, kurš pārvieto preces saskaņā ar režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu, ir ietverta šāda informācija:
 - a) dalībvalsts, no kuras preces tika nosūtītas vai transportētas, un preču nosūtīšanas vai transportēšanas datums;

- b) tā nodokļu maksātāja PVN identifikācijas numurs, kuram preces paredzētas, kas izdots dalībvalstī, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas;
 - c) dalībvalsts, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas, noliktavas turētāja PVN identifikācijas numurs, tās noliktavas adrese, kurā tās tiek glabātas ievēdot, un datums, kurā preces ievestas noliktavā;
 - d) noliktavā ievesto preču vērtība, apraksts un daudzums;
 - e) tā nodokļu maksātāja PVN identifikācijas numurs, kurš aizvieto b) punktā minēto personu, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 17.a panta 6. punktā minētos nosacījumus;
 - f) piegādāto preču summa, kurai uzliek nodokli, apraksts un daudzums un datums, kurā Direktīvas 2006/112/EK 17.a panta 3. punkta a) apakšpunktā minētās preces ir piegādātas, un pircēja PVN identifikācijas numurs;
 - h) preču summa, kurai uzliek nodokli, apraksts, daudzums, datums, kurā radušies kādi no apstākļiem un attiecīgais pamatojums saskaņā ar 17.a panta 7. punktu;
 - i) atpakaļnosūtīto preču vērtība, apraksts un daudzums un preču atpakaļnosūtīšanas datums, kā minēts Direktīvas 2006/112/EK 17.a panta 5. punktā.
2. Direktīvas 2006/112/EK 243. panta 3. punktā minētajā reģistrā, ko tur katrs nodokļa maksātājs, kuram preces piegādā saskaņā ar režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu, ietverta šāda informācija:
- a) tā nodokļa maksātāja PVN identifikācijas numurs, kurš pārvieto preces saskaņā ar režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu;

- b) viņam paredzēto preču apraksts un daudzums;
- c) datums, kurā viņam paredzētās preces ievestas noliktavā;
- d) viņam piegādāto preču summa, kurai uzliek nodokli, apraksts un daudzums un datums, kurā tiek veikta Direktīvas 2006/112/EK 17.a panta 3. punkta b) apakšpunktā minētā preču iegāde Kopienas iekšienē;
- e) preču apraksts un daudzums un datums, kurā preces izvestas no noliktavas ar a) punktā minētās personas rīkojumu;
- f) iznīcināto vai nozaudēto preču apraksts un daudzums un datums, kurā iepriekš noliktavā ievestās preces iznīcinātas, nozaudētas vai nozagtas, vai datums, kurā konstatēts, ka preces iznīcinātas vai nozaudētas;

Gadījumā, ja preces saskaņā ar režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu transportētas vai nosūtītas noliktavas turētājam, kurš nav nodokļa maksātājs, kuram preces bija paredzēts piegādāt, minētā nodokļa maksātāja reģistrā nav jābūt c), e) un f) apakšpunktā minētajai informācijai.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

PROJEKTS

PADOMES REGULA,

ar ko Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt, lai pareizi tiktu piemērots režīms preču piegādei saņēmējam uz noliktavu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ¹⁹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ²⁰,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

¹⁹ OV C , , lpp.

²⁰ OV C , , lpp.

- (1) Lai nodrošinātu to, ka var pienācīgi uzraudzīt vienkāršošanu, kas ieviesta ar Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz režīmu preču piegādei saņēmējam uz noliktavu, dalībvalstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir vajadzīga automatizēta pieeja datiem, kas ievākti no nodokļa maksātāja attiecībā uz šādiem darījumiem.
- (2) Ņemot vērā, ka šajā regulā ietvertie noteikumi izriet no grozījumiem, kas ieviesti ar Padomes Direktīvu [...] ²¹/ES, šī regula būtu jāpiemēro no dienas, kad tiek piemēroti minētie grozījumi.
- (3) Tādēļ Regula (ES) Nr. 904/2010 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza šādi:

1) regulas 21. panta 2. punktu groza šādi:

a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) to personu PVN identifikācijas numuri, kas ir veikušas b) apakšpunktā minētās preču piegādes un sniegušas b) apakšpunktā minētos pakalpojumus, un to personu PVN identifikācijas numuri, kas saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 262. panta 2. punktu ir iesniegušas informāciju par personām, kurām ir a) apakšpunktā minētais PVN identifikācijas numurs;"

²¹ Padomes Direktīva [...] /ES [...], ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm (OV L [...]).

b) punkta e) apakšpunkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu tekstu:

"e) to b) apakšpunktā minēto preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas kopējā vērtība, ko katra c) apakšpunktā minētā persona nodrošinājusi katrai personai, kurai ir citas dalībvalsts piešķirts PVN identifikācijas numurs, un attiecībā uz katru personu, kura iesniegusi informāciju saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 262. panta 2. punktu, – viņa PVN identifikācijas numurs un informācija, kas iesniegta par katru personu, kurai ir citas dalībvalsts piešķirts PVN identifikācijas numurs, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:"

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs
